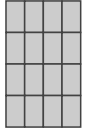

Porez na filantropiju

Medij - Rubrika: DANAS - Dodatak
Datum: Sre, 30/04/2014
Površina članka: 807cm2
Strana: 46

Zemlja: Srbija
Autor:
Deo: 1/2

ПОСЛОВИ

Друштвена одговорност и законска регулатива у Србији

ПОРЕЗ НА ФИЛАНТРОПИЈУ

Држава не подржава хуманитарне активности ни у пореском смислу, третира их готово као и било који комерцијални посао, што практично значи да се и на куповину медицинске опреме за болнице плаћа ПДВ, а ако се опрема увози то није потребно

Сваке године Србија све мање новца издваја за финансирање културних манифестација, набавку медицинске опреме и одлазак пацијената на лечење у иностранство. Једна смо од ретких држава у којој не постоји законски оквир који стимулише корпорације да учествују у пројектима друштвене корпоративне одговорности и хуманитарним акцијама. Сва корпоративна друштвена одговорност подводи се под маркетинг, па фирме неће да уложе у опште корисне пројекте, проценујући да им се више исплати да новац дају за закуп огласног простора.

Који системи пореских олакшица и других врста фискалних стимулација постоје у развијеном свету за компаније које желе да учествују у различитим хуманитарним акцијама и зашто ништа слично не постоји у Србији? Може ли адекватан систем друштвене корпоративне одговорности бити озбиљан део решења проблема финансирања делова здравственог и социјалног система Србије? Које измене пореског система Србије су неопходне како би било могуће изградити економски одржив систем хуманитарног рада корпоративног сектора у

Србији? На ова питања су покушали да одговоре учесници панела „Друштвена одговорност и законска регулатива у Србији“, који је надавно одржан у Данас конференс центру. Учесници су се сложили да држава не подржава хуманитарне активности, и да их, у пореском смислу, третира готово као и било који комерцијални посао. То практично значи да се и на куповину медицинске опреме за болнице плаћа ПДВ, иако се он не плаћа ако се опрема увози.

Казна за добро дело

Према речима директора Данас конференс центра, Жељка Пангића, који је био и организатор дискусије, у Србији ниједно добро дело „не прође некажњено“, односно држава бројним порезима, попут оних на додатну вредност и на поклон, али и законима, попут оног о јавним набавкама, кажњава све који покушавају да помогну.

„Уколико желите да помогнете и донирате, без обзира да ли је у питању здравствени систем, ви се веома мало разликујете од било ког купца робе широке потрошње. Немате од тога ништа, ништа вам се неће рачунати као нека олакшица. Тај чин је потпуно до вас и држава са тим институционално готово да нема ништа“, рекао је Пангић и истакао да има много питања у вези са законском регулативом које држава мора да реши како би се привредници и појединци кроз пореске олакшице ослободили намета. Према његовим речима, изостанак представника Министарства финансија са ове и сличних дискусија само потврђује уврежени став да држава декларативно подржава пројекте друштвене одговорности, док заправо сваки министар финансија и на рачун ових пројеката жели што више да пуни државну касу.

„Пре седам година, Фонд Б92 је у сарадњи са Институтом за трансфузију крви покренуо акцију добровољног давалаштва, користећи аутобус који је и данас паркиран на Тргу републике. Све је указивало на то да ћемо знатно више људи привући да дају крв, ако будемо имали аутобус који ће путовати Србијом. Одлучили смо да купимо аутобус домаћег произвођача - Икарбуса, али смо зато морали да платимо ПДВ, што на суму од 150.000 евра није мало. Следећи проблем је што нам је Икарбус испоручио малтене покварен аутобус, који смо морали сами да поправљамо. Да смо купили у Немачкој Мерцедесов аутобус, не бисмо платили ПДВ, илуструје парадоксалну ситуацију Веран Матић, директор Фонда Б92 и наводи да је Фонд Б92 тражио од државе да их ослободи плаћања дажбина за набавку 200 инкубатора за бебе из увоза, али из Министарства финансија нису добијали никакав одговор, већ шему за избегавање плаћања свих тих дажбина.

Матић подсећа и на преговоре са Динкићем (тада министром финансија), о укидању ПДВ-а на опрему за бебе, који су били толико тешки да су личили на преговоре са ММФ-ом.

„Фонд Б92 је морао да плати ПДВ и за изградњу пет сигурних кућа, а то значи да је само од тог пореза могла да се изгради још једна. Држава у претходних неколико година није изградила ниједну сигурну кућу, док Б92 тренутно гради две“, упозорава Матић, који тврди да је понашање државе утолико неприхватљивије, ако се зна да организације попут Фонда Б92 не улажу у маргиналне пројекте или пројекте од интереса за уску групу корисника, већ у основну инфраструктуру.

Пореске олакшице

Да би ову област требало уредити како би приватне компаније имале интереса да улажу у добротворне делатности, сматра и Драгиша Ковачевић, директор СОС канала, који помаже аматерске спортске клубове и реализује разне друштвено корисне кампање, као што су „Дрога је смрт“, „Лига будућих шампиона“ и друге.

„После приватизације ниједна компанија више није заинтересована да се прикључи нашим акцијама. Њих занима само тржиште. Ако нека фирма, рецимо Пошта Србије, жели

Medij - Rubrika: DANAS - Dodatak
 Datum: Sre, 30/04/2014
 Površina članka: 807cm2
 Страна: 47

Zemlja: Srbija
 Autor:
 Deo: 2/2

ПОСЛОВИ

да учествује у нашој акцији прикупљања спортске опреме за 365 спортских клубова за децу, мора да плати 20 одсто ПДВ-а на своју донацију. Ми наручимо да се направе дресови и на то се, такође, плати 20 одсто ПДВ-а, а школе којима их поклонимо морају да плате 2,5 одсто пореза на поклон", каже Ковачевић. Да би илустровао са каквим се проблемима суочавају, Ковачевић је навео пример једне од хуманитарних кампања усмерених на помоћ деци да се баве спортом. Молбу за учешће у пројекту послао је на адресе 100 компанија у Србији, а одговориле су му само две, које су поручиле да су већ потрошили предвиђени новац за рекламе.

Дру Гиблин, аташе за културу Амбасаде САД у Београду, указао је да су пореске олакшице за филантропију од виталног значаја за компаније које послују у тој земљи.

„Ако влада смањи порезе како би подстакла компаније да више новца улажу у заједницу у којој раде, онда држава не мора да те намење да издваја новац из буџета. С друге стране, фирме јачају везе са заједницом и тако се трасира пут и за њихова каснија улагања“, тврди Гиблин. Као пример америчког приступа, Гиблин наводи организацију Олимпијских игара у Атланти, 1996. године. Након завршетка такмичења било је расправе у вези са тим да ли је Олимпијада била сувише комерцијализована и да ли вреди организовати једну такву спортску манифестацију од глобалног значаја. Чињеница је да су америчке власти тврдиле да су Игре донеле зарату држави.

„Највећи део културних и спортских активности у САД финансирају компаније, а не држава. Олимпијски тим Америке је располагао буџетом од 140,7 милиона долара. Од тога је Влада САД донирала само 10,3 милиона, и то махом за параолимпијце, што значи да је више од 90 одсто средстава дошло из приватних фондова“, каже Гиблин и додаје да Амбасада САД подржава разне кампање у Србији, између осталих и уметнички фестивал „Нишвил“, који је добар пример како треба радити.

„Организатори не размишљају како да фестивал организују наредне године, већ како да манифестација опстане у наредних пет година. Дакле, размишљају дугорочно, а Американци воле да подржавају такве пројекте. Сретао сам људе који су ми долазили са речима да је влада скресала буџет за њихове пројекте и тражили начин да та средства надоместе. Увек сам у тим ситуацијама мислио да решење може бити у томе да се ојачају везе са приватним сектором“, сматра Гиблин.

Извршни директор ЈП Поште Србије, Михајло Јовановић, нагласио је да је то предузеће именовало извршног директора за кадрове и друштвену одговорност и да предузима многе социјално одговорне активности.

„Пошта има високо развијену свест о корпоративној друштвеној одговорности. У нашој фирми ова област је подељена у два дела - један је усмерен ка нашим запосленима, а други ка широј заједници. На тај начин се трудимо да покажемо бригу и подигнемо свест унутар наше организације. Бринемо о образовању и усавршавању запослених, јер смо свесни да смо изложени конкуренцији. Од 15.000 радника, 3.000 је прошле године било на разним обукама. Преко акције „Мало добре воље да нам буде боље“ подстичемо раднике да сами крече и брину о поштама у којима раде, нарочито у малим местима“, рекао је Јовановић. По његовим речима, Пошта Србије помаже културу и спорт, али не професионално.

„Имали смо акцију у којој смо позвали децу, која данас користе само мејлове, да шаљу писма Деда Мразу и добили смо 9.000 честитки. Помогли смо НИН-ову награду, награду „Момо Капор“, Арт салон, Коларчеву задужбину, аријске летње музичке манифестације, нишке планинаре који су се пели на Елбрус и изградњу млекаре за народне кухиње на Косову и Метохији. Омогућили смо деци која се лече на радиологији бесплатан приступ интернету и спровели многе друге акције“, подсетио је Јовановић и додао да је уз све то Пошта Србије прошле године остварила добит од 20 милиона евра.

А.Б.

